

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Θ' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 102

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ :: ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1913

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,,

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

Η ΕΙΡΗΝΗ! Κατήνησε μαγική είκόν, είς τὴν όποιαν οι διάφοροι λύτρα, από τὸν ὄρχον Ἀπολίου, ἀγένωσον τὰς λέξεις: «Δίνε προσεγχῶ». Μετὰ τρεῖς ἔβδομάδας ούτε ή είκόν, οὔτε αλλέξις ἥλλαζεν. Η εἰρήνη πάντοτε «λίαν προσεχώ!» Τίς οἰδε ἀν μεχρι τέλους Ἀπολίου θά ἐπέλθη καὶ ὅποια θά ἤνε. Εν τῷ μεταξὺ ἔχοντος θυμοῦ περισσοτέρου σύνοντος, καὶ ἄλλα πλείστα περιπλόκα καὶ ἀσταθῆτα ζητήματα, διν τὰ όποια ή Βιέννη, τὸ Λονδίνον, οἱ Παρίσιοι, η Ρώμη, τὸ Βερολίνον καὶ η Πετρούπολις ήσαν τὰ κέντρα, ἐκ τῶν ὅποιων διεβιβάζοντο πολλαπλοῖ συνδιασμοῖ καὶ ιστόμινοι λέσσεις διὰ τὸ μετά τὸν πόλεμον δημιουργήθεν Βαλκανικὸν πρόδημα. Ή κατάληψις τῆς Σκόδρας μετέβαλε τὸ πρόδημα εἰς χορηγούν καὶ τὴν Διπλωματίαν εἰς Πινθάν. Οἱ μη μεμνημένοι οἱ κοινοὶ θυτοί, οἱ μη εἰδούσαντες ποτὲ εἰς τὰ μυστήρια τὸν διπλωματικὸν λαβούνθων, ἥρχοσιν νά χάρονται καὶ αὐτῆς ἀλέκη τὴν σημαίαν τῶν λέξεων. Μετὰ τὴν ἀπάντησην τῶν Δυνάμεων Συμμάχων διὰ τὴν λέξιν π. **Κεσσάλησσα**, έσαν ήθελον τὸν φρούριον τίς ἀλόγων σημαίνει, ἔπειτα νά ζητήσουν εἰς τὴν ξείραν τὴν Αἰγαίου.

Καὶ νῦν μὴ ἥρχει ή παρὰ τὴν θέλησην τῆς Εὐρώπης ἄλωσις τῆς Σκόδρας, ἐπακολουθεῖ ἀλλο γεγονός, ἐντελῶς ἀπόδοπτον. Οἱ Εοσάτ πασσᾶς μετά τοῦ στρατοῦ, τοῦ ἐξελθόντος ὥπλωσιν ἐπάνων ἐπάνων ἐπάνων, οὐτε ή παρεγχώθη βασιλεύς. Επέθη ἀμέσως τὰς λέξεις: Καὶ τόρα; Έκ Βιέννης ἥρχοσιν νά ἔκπεγενταις ταῖς Αἴστοις καὶ τῆς Ιταλίας, αἵτινες ἔνόμισαν καταληλούν τὴν εἰσβολὴν νά ισαντοήσουσαν τὰς Ἀλβανίας τῶν δρεῖς.

Καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς τοῦ Μαντοβανίου εἰς ἐν Ιστορικὸν Συμβούλιον ἐν Κεττίγην ἐδήλωσε με συντριβὴν τῆς πατριωτικῆς του καρδίας, ἀλλα καὶ πρὸς τὸν συμφέροντας τῆς χώρας του ὅτι, ὑπεύθυνος αὐτὸς ἀπέντα τοῦ Θεοῦ φρονεῖ ὅτι, πρέπει νά υποκύψῃ εἰς τὴν θέλησην τῆς Εὐρώπης καὶ νά μη συμβαλῇ μὲ πεισμόνας ἀντίστασιν εἰς τὴν τοῦ ζητήματος τὸν λαόν του. Καὶ τὸ ζητήμα τῆς Σκόδρας, τὸ αὐτὸς δὲ ἔντει καὶ τὸν ἀλόγον τὸν Ἀλβανίαν. Πάσαι αἱ Δυνάμεις ἀπὸ πονούν θα λάδουν ἀπόφασις καὶ μέτρα πρὸς ἐπίλυσιν ὅλων τῶν στρατιών ζητημάτων.

Η Ιταλία γίττουσα τὸ προσωπεῖον ἀπεκάλυψε καὶ ὅλην αὐτῆς τὴν διπλωματικῆς λογικῆς εἰνε τὸ παραδοξότερον μηχάνημα τοῦ κώσμου. Απὸ τὸ ἔνα μέρος δόγματα καὶ θεωρίαι αἱ ἀναπτύξεις, προσδόνοι πολιτισμοῦ, αγάπαι ἡθικῆς καὶ σεβασμοῦ τῆς ἑθνικῆς ὑποτάσσεως καὶ τῆς ἑλευθερίας τῶν λαῶν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ πλάστικης κενή. Καὶ ὅμως τηεῖται ή ἰσοροπία. Τὸ κενόν εἶνε φαινομενικόν. Υπάρχει καὶ τάπι, τὸ δόπιον περικλείει κόσμον δόλοκληρον τάσεων, δόξεων, βλέψεων, καὶ τὸ ὅποιον δὲν ἔσχεται διατηταῖς τὰ δόγματα καὶ αἱ ἀρχαὶ, καὶ τὸ ὅποιον βασινεῖ πολύ, διότι εἰνε τὸ ισχυρότερον ἐλατήριον εἰς δόλας τὰς πράξεις τῶν λογικῶν. Καὶ αὐτὸς τὸ κάπι είναι τὰ συμφέροντα πονούν, μὲ τὰ όποια ωντιμέζουν τὰ πάντα τὴν επιτεταῖαν στυμηνήν. Ιδού διατί η ἀλογία τῆς Σκόδρας ἀποβιβάσθει εἰς τὴν μάρτυρα νῆσον τὴν κατέλαβεν ἐν ὄντοις τοῦ Βασιλεὺος τῶν Ἑλλήνων.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΑΜΟΝ. — Είναι ή ἡμέρα ή μεγάλη, ή 2' Απριλίου, καθ' έν την Ελληνικός στρατός αποβιβάσθει εἰς τὴν μάρτυρα νῆσον τὴν κατέλαβεν ἐν ὄντοις τοῦ Βασιλεύος τῶν Ἑλλήνων.

τὸν ἐλεύθερον Πάσχα ἐωρατόσθη ὡς ἑθνική ἔορτη. Εἰς τὰ Ιωάννινα καὶ τὰς ἄλλας ἀπελευθερωθείσας πόλεις ἐστήθησαν διά τὴν τελετὴν τῆς Αναστάσεως, καὶ ἐλεύπον πλέον αἱ λόγια τὸν Τούκον καὶ αἱ δημοτικαὶ αἱ καταναγκαστικαὶ ἀνέπειρον τὸν Πάσχα, μετά τὴν πτώσιν τῶν δαμόνων, πανηγυριώτατα, εἰς ὅλα τὰ ἀπελευθερωθέντα μέρη.

εἰς

τὸ

πρό-

πό-

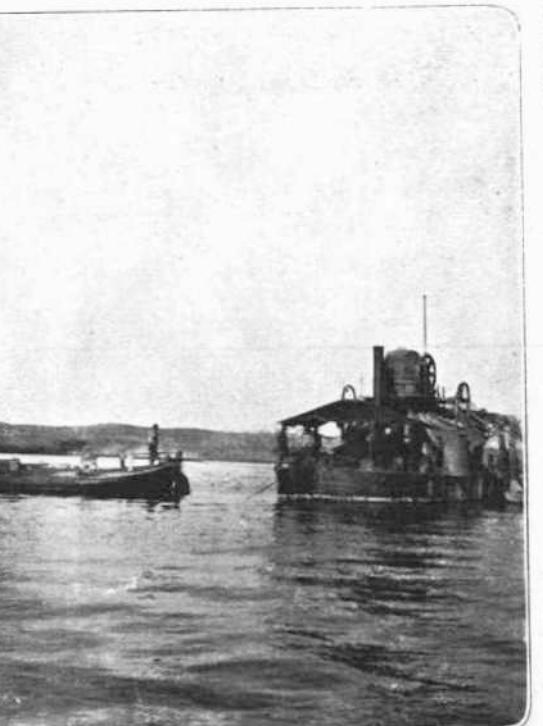
Χαρᾶς εναγγέλια περὶ ἔξωφασμοῦ τῶν Αθηνῶν. Καὶ πρῶτον σχεδιάζεται γάρ αἱς λειψόφοροι ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συλλογαράστου μέχρι τοῦ Σταδίου διὰ τοῦ Ἀνατολορικοῦ Κήπου. Ἐπίσης περὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν πασὶ λικίδων σταύλων γίνεται λόγος, καὶ τὴν φρούλην ταῦντην, φαίνεται ὅτι πρόκειται ὅχι μόνον περὶ λόγων.

"Άλλο έργον σημαντικότατον διά τὸν ἔωφασμόν, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς πρωτευούσης, ἐτέθη διὰ νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς πραγματοποιεώσεως. Πρόκειται περὶ τῆς ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν συναφῶν ἔργων. "Οταν γίνηται καὶ ἡ ἐνωσις τῶν σιδηροδρόμων μὲ τὴν Εὐρώπην, οἱ Ἀθηναῖοι πλέον δὲν θὰ ἔχουν παράπονα! Μετά τὸν πόλεμον θὰ ἔλθουν τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης τὰ ἔργα τὰ ἔωφαστικά. Καὶ ὑπάρχουν τόσα ὥραια πράγματα, τὰ ὅποια ἱμτοροῦν νὰ γίνουν. Οἱ μηχανικοί μας, οἱ ἀρχιτεκτονες, οἱ ζωγράφοι, οἱ γλύπται μας είναι καιόδς νὰ ἔγκατατείνων τὸ στάδιον σκεδίων κυνοφρουμένων, πρέπει δὲ νὰ ἀνοιχθῇ εἰς αὐτοὺς δρόμος τῆς ἐκτελέσεως.

Μετά νικηφόρον πόλεμον πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ μία νέα ζωὴ, νέα δρᾶσις. Ἡ πρωτεύουσα πρέπει νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα.

Ο Απόιλος μᾶς ἐπεφύλασσεν ἐφέτος καὶ μίαν ἔκπληξιν ἔξ οὐρανοῦ. Τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου εἰχομεν κακοκαιδίαν, ἀνεμον σφροδόρον, σωστὴν θύελλαν καὶ μίαν βροχήν, ἀπὸ τὴν διοίαν τὰ τζάμια τῶν παραθύρων ἐγέμισαν ἀπὸ λάσπην! Ἀλλοι ἐξήγησαν τὸ φαινόμενον ἀπὸ τὸ χῶμα, τὸ νῆσον ἐσήκωσσεν ἀνεμος ἀπὸ τὰ περιγύρω εἰς λάσπην. Ἀλλοι τὴν ἐξήγησαν τοῦ φυτοῦ πακχότερον καὶ ἐφθασαν μέχρις Ἀφροδῖτι, ὁ περιήρημος οὐρανὸς σιμοὺν μᾶς ἐφερε μέχρις Ἀθηνῶν.

Ἐνας τύπος παράδοξος ἐνεφανίσθη εἰς τὰς Ἀθηναϊκάς ὁδούς. Εἶναι Πολωνός, ὄνομαζέται Ἐλείερ καὶ είνε ὀπαδὸς τῆς θεορίας τοῦ «κατὰ φύσιν ζῆν». «Ἄν καὶ ἔχει γυμνάς τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονας δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἀσεμνόν εἰς τὴν περιβολήν του. Είνε συμπαθής την φυσιογνωμίαν, νέος την ἡλικίαν, μὲν μακρινὰ μαλλιά καὶ φαίνεται ὡς ἱεράποστος, περιφρόδιμενος πάντα διάδοσιν τῶν θεωριῶν, αἱ όποιαι συνοψίζονται εἰς φυλλάδια, τὰ πόδια διανέμει δεχόμενος δὲ τι τοῦ προσφέρουν ὡς ἀντίτυμον. Θά ἔξαρανισθῇ μίαν πρώτων διὰ νὰ μεταβῇ ἀλλαχοῦ πρὸς

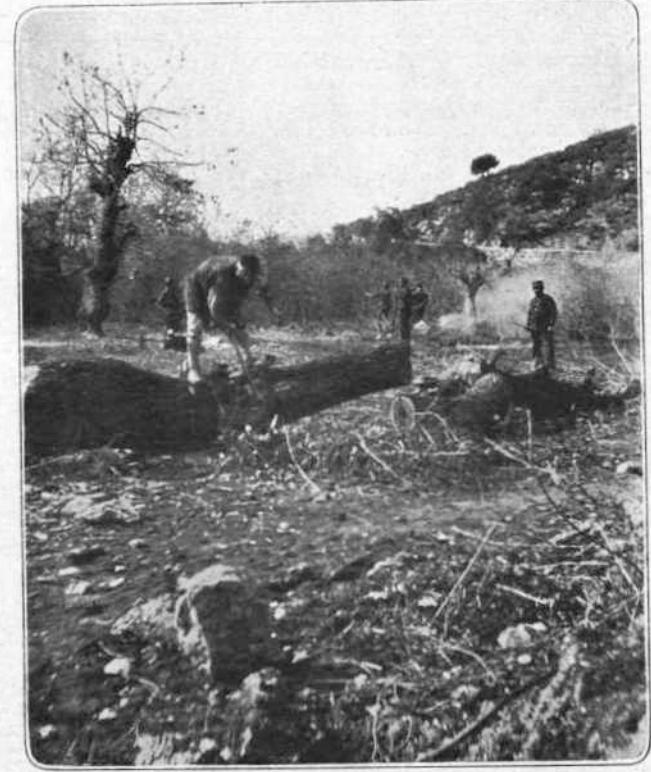
ΒΑΥΜΑΣΑΤΕ! Μέσα εις τὸν ποταμὸν Λούρον ἔβαλαν βυθοκόδον, οἱ ίδιοι μας, καὶ ἐξεβάδυναν τὴν κοίτην εἰς τρόπον ὥστε ἕνεκεν σχεδὸν παντὸν πλωτοῦ καὶ δι᾽ αὐτοῦ κατώφθισαν νὰ ἐφοδιάσουν τὸ τοπικὰ και πυροσκαμάτη τὸ στρατὸν τῶν Ἰωαννίνων.

ιάδοσιν τῶν θεωριῶν του; "Η θά μείνη
δῷ καὶ θὰ πολιτογραφηθῇ εἰς Ἀθηναῖκὸν
ύπον; Ὁπωδήποτε αἱ θεωρίαι του δὲν θὰ
πηρέασουν πολὺ τοὺς Ἀθηναίους. Πιθανὸν
ἀ τὰς ἀσπασθοῦν θεωρητικάς, θὰ διαφω-
ῆσουν δόμις μαζῆ του εἰς τὴν ἐφαρμογήν.
Ἐλε γέ πιθανότερον, ἔαν δὲν τραπῇ πρὸς
ἄλλας χώρας, νὰ τὸν πείσουν νὰ καλύψῃ τὰς
εννήμας καὶ τοὺς βραχίονας. Εἰς αὐτὸ θὰ
τίνε πειστικῶτερος καὶ ὁ Ἀθηναῖδος ἥλιος.
Οσον διὰ τὰ μαρκνὰ μαλλιά θὰ τὰ κόψῃ
μόνος του, μόλις μάθῃ τὴν γλῶσσαν μας
εἰς συνομιλία μὲ τὸν κ. Μιστρούτην.

Ἡ χειμερινὴ περίοδος τῶν Κινηματογράφων πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα καὶ ἀρχίζει ἡ θερινὴ τῶν Ἑλληνικῶν θιάσων. Ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν ὄθόνην εἰχομεν μίαν παραδοξότατην σκιάδην ἐπιδρασιν ἐπὶ τῶν Ἀτθίδων μας. Ὁ Ψύλλαντερ εἶνε Δανὸς ήθωποιός, ἐμφανιζόμενος εἰς τὰ δράματα, τὰ ὅποια ἀναπαριστᾶ ὁ κινηματογράφος. Εἴσωμος καὶ ὥραιος εἰς τὰς ἐμφανίσεις του τὰς κινηματογραφικάς, ἤρχισε νὰ γίνεται δημοφιλῆς. Ὁ ἔργολάδος είχε τὴν ἴδεαν νὰ φέρῃ φωτογραφίας του. Ἐκατοντάδες ἔγιναν ἀνάρριπτοι καὶ ἡ ζήτησις ἔξαπολονθεῖ. Νευρασθένεια κινηματογραφική, πάθησις καὶ αὐτὴ τοῦ συρμοῦ, ὅπως ὅλαι αἱ νευρασθένειαι, εύτυχῶς περαστική.

Ο ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΡΟΥ.— Μια άτμακατος έρρυμούλκει, μέσα εις τὸν Λούρον στολίσκον ιστιοφόρον και φορτηγίδων μὲ τρόφιμα και πυρομαχικά.

ΣΥΛΕΥΣΙΣ. — Στρατιώται κόβουν ξύλα από τὰ θυμαμάσια δάση τῆς θέσεως «Πέτρα-Λούδου», διὰ νὰ μετριάσουν κάπως τὸ φριβερὸν ψῦχος τῆς Ἡπείρου.

νησεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀλόκληρος, ὁ τοσοῦτον σκληρῶς δοκιμασθεὶς ἦδη ἐκ τοῦ θανάτου λατρευτοῦ Βασιλέως.

Ὦ Αργυρόπουλος ἡλικίας 24 ἐτῶν περόπου, γεννηθεὶς ἐν Βελιγράδῳ, ἵτοι νῦν τοῦ ἐν Πετρουπόλει Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος Γ. Ἀργυροπούλου. Ἐσπούδασε μηχανικὸς εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἐνεγράφη εἰς ἀεροναυτικήν σχολὴν καὶ, ἀφοῦ ἔλαβε δύτημα, κατέλθε πέντε εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲν ίδιον του ἀεροπλάνον. Υπῆρξεν ὁ πρώτος "Ἑλλην ἀεροπόρος καὶ τὸ δεύτερον, μετὰ τὸν ἀτυχῆ Καραμανλάκην. Θύμη τῆς ἀεροπόλοις εἰς τὴν Ἑλλάδα

ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΣ.— Παρά τας δυνάμεις του Λογότου είχον ἐγκαταστήσει σταθμούς ἐπιβιβάσεως τροφίμων αλλ., δύπολην παρελάμβανε ταῦτα ὅ σιολίσκος τῶν μεταγωγικῶν.

ΤΑ ΔΥΟ ΘΥΜΑΤΑ

ΤΟΝ ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὸν ποῶτον ἀεροπόδον μας, ὁ δοῦλος ἐπέταξε πέρουσι εἰς τὸ πρόχειρον ἀεροδρόμιον τοῦ Ζωφολογικοῦ Κήπου τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. "Ολοὶ τότε κατελήφθησαν ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν, ὅταν εἶδον τὸν νεαρώτατον καὶ γευμάτον ἀπὸ μεγάλα ὄνειρα ἀεροπόδον, τὸν

καταπορφής, νά ύποχωρηση, έκεινος ἀπήντησεν: «Ο Μάνος δὲν ύποχωρεῖ!». Εδέσσε νά τὸν παρακαλοῦν ἐπὶ ώρα, νά ἀπειλήσουν οἱ ὄπλαρχοι του ὅτι θὰ αὐτοκτονήσουν ἐνόπλιον του, διὰ νά τὸν πείσουν.

Είτη τὴν θριαμβευτικὴν εἰσοδον τῶν Ἱωαννίνων ἦτο μεταξὺ τῶν πρώτων.

Ο Κωνστ. Μάνος δὲν είχε

Ελλασσός, τον κ. Ελευθέριον Βενιζέλον, παρέχοντα τό νότερον δείγμα του τον τονη- αὐτού ενδιαφέροντος υπέρ αεροπολίας. Ο Αργυρό- λος, έχοτε απόφωτιμένος τοτε εἰς τὰ ίδιαντα, του μόνον γενναίον τό φρόνημα, ἀλλά καὶ τὸν νοῦν ἐπιλεκτον. Τὸ ἄλλο θῆμα τοῦ ἀεροπλάνου, μὲ στολὴν Ελέφαντας μόρφωσιν, καὶ εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν φιλολογίαν τὸ ὄνομα του θὰ μείνῃ ως μεταφραστοῦ τῆς «Ἀντιγό- νης» τοῦ Σοφοκλέους.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
‘Ο ἀτυχῆς ἀεροπόδος.

δίου, ὁ μοτέρ τοῦ ἀεροπλάνου αὐτοῦ,
ἔνεκεν αἰφνιδίας βλάβης, ἔπαυσε νὰ
λειτουργῇ. Τὸ ἀεροπλάνον εὑρισκό-
μενον εἰς ὑψος 600 περίτου μέ-
τρων, ἀνθεν τοῦ Λαγκαδᾶ, ἀνε-
τράπη ἀπὸ Ισχυρὸν ρεῦμα ἀέρος
καὶ ἐπεσε. Τὸν Ἀργυρόπουλον συνώ-
δευεν ὁ Κωνστ. Μάνος, ὁ γνωστὸς
ὅπλαιρχηγός, ὁ ἡρως πολεμιστῆς.
Καὶ οἱ δύο μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ
ἀεροπλάνου εἴνεθησαν εἰς οἰκτρὸν
κατάστασιν. Ὁ Ἀργυρόπουλος ἦτο
νεκρός, ὁ δὲ Μάνος λεπτά τινα μόνον
ἐπέζησε καὶ ἔπεινεσε.

Τὸν τραγικὸν τῶν θάνατον ἐθρό-

ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. — Είς ένα άμορφον δύκον μετεβλήθη τό αέροπλάνον του 'Αργυροπούλου και οι προσδιορισμένες άνευσαν τα δύο πτέρυμα με δυσκολίαν ἀπό τα συντρίμματα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΣΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΣΤΟΛΟ ΜΑΣ*

*Άπο γιαλούς Ελληνικός Ελληνικά καράβια πειστή, οφελούνται γένια, φούιδα, βρογχία, καθώς και διατροπέλαισια, που περιτονεύεται και βεβίζεται τούρος κορμά και αραμάδας. Κορμά βαρύπλογον σερζιστά, κορμά τεταρτασμένα ανατηδοῦν στά κάσσαρα, και μέλη στάσονται αίμα, και επιστολονταί πάλι μηδημά των τά βάθη των πελάγων. Κι' έτσι πολλά κάθεται ο Νηρεὺς και κέματα αντιτίθεται, αρμάδας τά συντριμματα γένια υδρεί απαρεία, και μέσ την λάρνα τοῦ Σταυροῦ τῆς Γαλανολευκής μας λόγια διαβάζει ολόχρονα, ποιητής «Ελλήνων Νίκη». Βγαίνοντας και πάλι οι Αγαργνοί μὲ σκέψη τους τά κάσσαρα. Πειστή και τά καράβια μας, οφελούνται στον άνεμο γένια φρικτά μανόν κατευθή, ποιητής τά παῖδες και την αρμάδα καταπλέκειν κι' Αγαργνοίς τρομάζονται. Σάργους τοῦ «Αβέρωφ» κεραυνοί ξεστάτε στην αρμάδα και τ' ἄλλα τά καράβια μας διατροπέλαινα σίγουρον. Τούμοντας τά κάσσαρα σταίς βρογχίας, συστάνονται και κλονίσται, κι' η αρμάδα τοῖς και βρογχής στά πλάγια της ζεγγούν. Στρέφονται μὲ τρόμον και κραυγαίς οι Αγαργνοί τήν πλάση, κι' είναι ή δειλή τους η φεγγή κοποδόσκιλον τρεγάλα. Πειστή τά δελφινιά μας, κνυπούν, βρογχούν, ουντρίζονται, κι' όλων τῶν κάσσαρων ἀνηρούν τ' ἀμέτρητα κανόνα, και κυνηγούν τοὺς ἀπιστούς, ποιητής τρεύονται μὲ σκάρη μισούνθιστα, μὲ ανάμας τρέπεται σκοτείη.

Σάργους τό μανόν πλάγια βρογχή, συνφρή, παφίλαιει, και τῆς αρμάδας γέγαντα δέχεται μέρη στά σπλάγχνα. — Τῶν δελφινιάν μας ήτο αὐτὸς θνατία στὸν Ποσειδῶνα. — Και μάλιστα καράβης στά πλάγια μὲ βρόντο, κι' έπιξεν κάστρα και στεργάς και Τούρκοις κονάκια, κι' είπε: «Μέ δάναντις στένετε τοῦ πλέαν τά λεοντάρια, τά σωρτόσκαρα παιδιά, τά ἀνίκητα δελφίνια, ποιητής την Πατρίδα ἐστονταί με δέξας νέας τά καλλή». Κι' ήτο ή κρανή παληρῷ στοιχειοῦ, ποιητής την Φαρού τήν ωάζει μὲ «Υδρα» ὥνοις κεφαλαίς, μὲ στόματα κανόνα, και μὲ απαράθροντα λαλά πρός τα Νηρεῖς ἐλαλοῦνται, ποιητής ηρωας ἔγεννησαν, ποιητής ηρωας πάντα τρέψονται, θαλασσομάχους, φρέσκια, για δόξα τῆς Πατρίδος.

N. G. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

* Τοῦ ώραιον ποιήματος τοῦ κ. N. G. Μαυρόχη έδημοσιεύθησαν ἐκ παραδομῆς εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος οἱ πρώτοι στίχοι μόνον. Έπανορθούντες τὸ ἀκούσιον ἀδύντημα τὸ δημοσιεύμενον ὀλόκληρον.

ΚΑΖΑΝΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ». — Πολλαὶ ἔχθρικαι δύσις ἐπεσαν εἰς τὴν κουβέρταν και ἄλλαι μὲν ἀπωστρακίζονται, ἄλλαι δὲ ἀξεργήνυντο ἀρίνονται ἐπάνω εἰς τὰ μαδέμια τῆς κουβέρτας τά ιχνα των.

ΠΡΙΓΚΙΠΕΣΣΕΣ

Ποντίλιας ἀλό τὰ Γαννιτά, ποντίλι ἀλτ' τὴν Ἐλασσόνα μῆν εἴδετε στὸ δόμον οας μάλις ὥμορφη Τρητόνα;

Και οὐτὶ τοῦ Σαραγάταρον κελαμιστὸ κρυνούνται, μῆν πότισετε στὸ δάμα τον τ' ἀλδονιοῦτο τὸ ταῦται;

Πέξ μου και σὸν μηνιδάλιο τῆς Πόρτα-Πέτρας στόμα, σαν ποιά λέβεντα στάπλησε τὸ ιρωτικό σου χῶμα;

Και σεις βονιά τῆς Βέροους και τῆς Κοζάνης μάμπαι, μῆν εἴδετε στὴν ἐκκλησιά γαλανομάται νάμπαι;

Βονιά και κάμπαι ἀλάντησαν: — Νεομάδες τρεῖς διαβῆκαν, στὸν λαβωμένων ποῦ βρογκούν τὸ ομηρολήσιο ἐμπιῆκαν.

Βασητὶ μπαμπάλι ἡ καθεμία κι' ἔνα Σταυρὸ στὸ χέρι κι' ἔχει στὴ μέση τέταση, ποιητής τὸ Νηρητὴ τὸ ταῦται.

Αλάζ' ή χαρά στὰ μάτια των, πειστὸν τογήνῳ ὑ Χάρες κι' ἔκει πον μηδημαν σκόρδισαν και πόνοι και λαζτάρες.

GEP. N. FERENTINOS

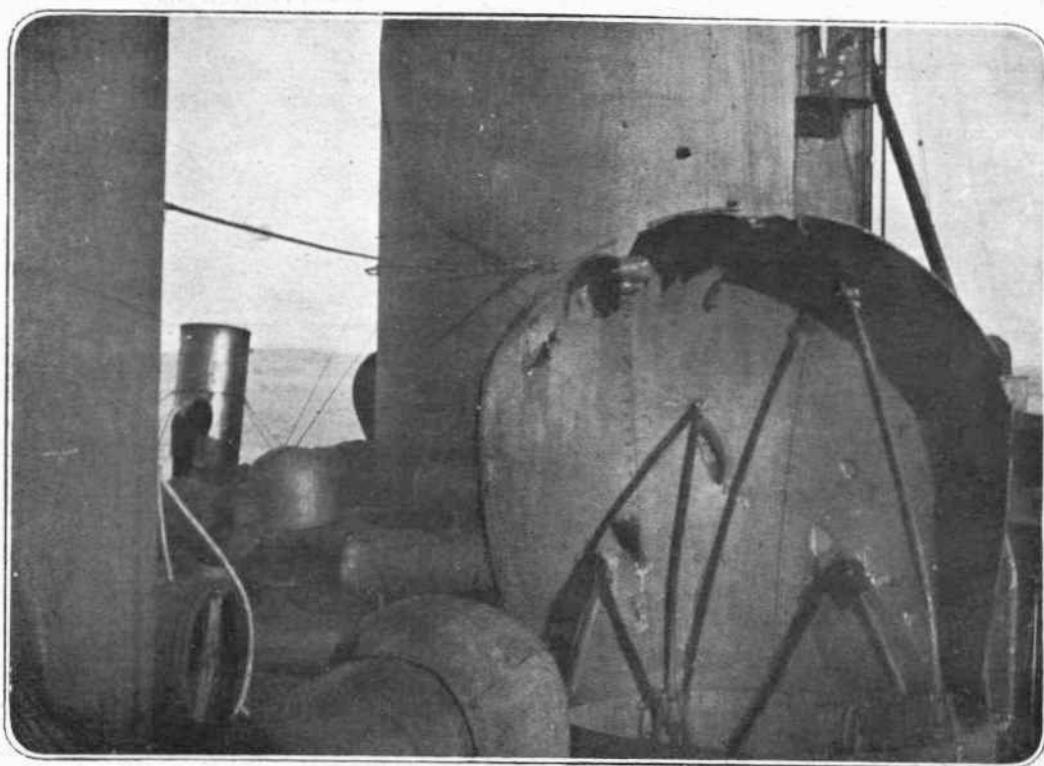
ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ». — Τὰ πυρὰ τοῦ ἔχθρον συνεκεντροῦντο κυρίως κατὰ τὸν ὑπεροτεγάματος, ἐπὶ τοῦ δούλου τοποθετοῦνται αἱ ἀτράκατοι, βενζινάκατοι και αἱ λέμβοι τοῦ σκάρους. «Ολαὶ λοιπὸν αὐτὰ τὰ κινητὰ ἀντικείμενα, ἐντελῶς

ἀπροστάτευτα ἀλό θάρακα, ἔγιναν, πολὺ φυσικά, κόσκινον ἀλό τὰ θραύσματα δύσιδων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

ΦΑΝΤΑΖΕΣΘΕ τί τεραστία ἔργασία προειδέται εἰς ἓν ταχυδρομείον πρωτευόσης, διὰ νὰ ἐπαρχεῖ εἰς τὴν παραλαβήν και τὴν ἀποστολήν, ώς και εἰς τὴν παραλαβήν και τὴν διανομήν τῶν ἐπιστολῶν, συστημένων καὶ μή, τῶν ταχυδρομικῶν δελταριῶν και τῶν δεμάτων, τοῖς σωστοφρεύοντας προσετεθῆ και ἡ ἀλληλογραφία γιλιάδων ἐπιστορίαν ἐξ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, και τὸ Ταχυδρομείον Ἀθηνῶν, ἐπτὸς τῆς ἀλληληθόρας, εἰτε καθ' ἔκπατην και σάκκους ὀλοκλήρους μὲ ἐπιστολᾶς στρατιωτῶν ἐξ τῶν διαφόρων στρατοπέδων. Θύ εἶνε περιεγγός μάτιατος τῆς καθημερινῆς διεκπεραώσεως ὅλης τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ταχυδρομείον τῆς πρωτευόσης μας. Θύ ὑπάρχουν ἀριθμοί παταρητικοῖ, ώς και λεπτομέρεια παραδόσεων. Άλλα βεβαῖως οἱ ἀριθμοί δὲν θύ παρασύνουν ποτὲ εἰς τὸν ὄψιν τῶν ἀριθμῶν, τοὺς δοποῖς μάταντα ὁρίστων ἐντελῶς εἰς ταχυδρομικάς στατιστικάς τῶν Εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων. Εἰς Παρισίους π.χ. δύγραντισμός τοῦ Κεντρού τοῦ Ταχυδρομείου παρουσιάζει κολαστιαίαν ἔργασίαν, ἔκτελουμενήν μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα. «Ολαὶ τὰ τμῆματα εἶνε ποντικόμενα μὲ τόσην μεθοδικήν τάξεων και μαθηματικὴν ἀριθμούσαν, ὃς ἡ λειτουργία ἔσπατης ὑπηρεσίας συνδιάτεται μὲ τὴν ἀλληληθόρασην τῶν πεδίων και ἀποτελεῖ ἔνα κρίσιον ἀλληλένδετον, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην βραδότηταν ἡ ἀταξίαν και χωρὶς νὰ προσκρούνται εἰς τὸ παραμικρόν. Διότι πῶς ἀλλως εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇ τις διτὶς, κατὰ μέσον τῶν περιοδῶν, τὸ παραμικρόν. Εἰτε δὲ τὸν πόλεμον ἀπό τὸν Κεντρικὸν Ταχυδρομείον τῶν Παρισίων ἐν και μηνούσιον ἐπιστολῶν και πεντακοσίων κιλιάδων ἐντύπων καθ' ἔκπατην; Εἰτε δὲ τὸν πόλεμον τῆς Κρήτης νά προσταθεῖται τὰ γράμματα

διὰ τὰ διάφορα τμῆματα και γίνεται η διανομὴ εἰς τοὺς ἀποδέκτας. Λι κείσεται τὸν ὑπαλλήλων ποὺ κάρισαν αὐτὸν τὸ κώρισμα πρέπει νὰ εἶνε μηριανό. Ο ἀπειρότερος κωρίσει χιλίας ἐπιστολῶς τὴν ὄψαν, ὃ δὲ εἰπειρότερος φθάνει μέρος τριῶν χιλιάδων τὴν ὄψαν. Ωστε πατέται αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπό τὰς κείσεις ἐνός ίνταλλήλου, διανίσαντος ὑπηρεσίαν εἰκοσί πέντε ἑταντάν, περιοδῶν περὶ τὰ είκοσι πέντε ἐκαπομηρία πειστούλων. Διά την ίδιατεραν αὐτὴν ὑπηρεσίαν η Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων προκηρύσσει διαγωνισμόν ταχύτητος. Ένας ίνταλλήλος ποὺ τινούντων ἐπινεγκάριον πάντα πάντα προσέρχεται τὸν Κεντρικὸν Ταχυδρομείον τῶν Παρισίων ἐντός τετάρτου τῆς ὥρας νά χωρίσῃ 1083 ἐπιστολῶς. Αὐτὸν ήτο ἔνα δεκάρ. Πειστούλων από μίαν κατά δευτερόλεπτον! Υπάρχουν ήμέραι, διότις η 1η Ιανουαρίου και ήμεραι ἔργων τοῦ ονόματος, κατὰ τὰς δοποῖς η πληθώρα τῶν ἐπιστολῶν και τῶν δελταριῶν εἰς τὸ Κεντρικόν Ταχυδρομείον είνε τοιαύτη, ὥστε προειδέται ταχύτης ὑπερβανούσας τὰς δυνάμεις τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν. Και διως κατορθώνται θάματα. Έντος μιᾶς τοιαύτης ήμέρας, διά μίαν μόνην διανομήν, στέλλονται τετρασίδια χιλιάδες ἐπιστολῶν.

Και οὐαφέρομεν μόνον τῆς παραλαβῆς. Εάν εἰς αὐτὸνς προστεθοῦν οἱ ἀριθμοί τῆς αποστολῆς, ως και τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν και ἄλλων δεμάτων, εάν προσετεθῆ και ὅλη λειτουργία τοῦ Κεντρικού Ταχυδρομείου τῆς Γαλλικῆς Μεγαλουπόλεως παρουσιάζει ἔνα σύνολον κολοσσιαίας ἔργασίας, ητὶς ἔπασολονται καθ' ἔκπατην, χωρὶς ἀνάταυλαν και διακοτήν. Μία λεπτομέρεια ἀρχεῖται διά την συντελεσμένην ἔργασίαν. Η ἐποιήση δαπάνη, η ἔγγεργαμηντείν εἰς τὰ έξοδα τοῦ Κεντρικού Ταχυδρομείου διὰ τὴν ἀγοράν σπαγγού, ἀνέρχεται εἰς ἐννενήκοντα πέντε χιλιάδας φραγμῶν.

Φανάζεσθε τώρα πόσα περιεργα και παράδοξα συμβανούν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Παρισίων, και τὸ πλήθος τῶν ἀνεκδότων, τὰ δοποῖς την ιρωτικήν. Είνε πλαστικὸν ονόματος τοῦ παραστολῆς, ως και τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν και ἄλλων δεμάτων, εάν προσετεθῆ και ὅλη λειτουργία τοῦ ταχυδρομικὸν δέμα, περιέχον φάλας ὑδατος ειδίκου διά την καλλονήν τοῦ προσόπου. Αἱ φάλας ἀπεστέλλονται εἰς τὸν ἐφευρέτην χρημάτων, φέροντα τὸ ίδιον διόρια και κατὰ λάθος ἐστάλλονται εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκόν, τοῦ δοποῖς την ισχανδαλίσθη, βλέποντα τὸν ὄπιον την ἔσπειρην χρημάτων, φέροντα τὸ ίδιον διόρια και κατὰ λάθος ἐστάλλονται εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκόν, τοῦ δοποῖς την ισχανδαλίσθη, βλέποντα τὸν ὄπιον την ἔσπειρην χρημάτων, φέροντα τὸ ίδιον διόρια και κατὰ λάθος ἐστάλλονται εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκόν, τοῦ δοποῖς την ισχανδαλίσθη, βλέποντα τὸν ὄπιον την ἔσπειρην χρημάτων, φέρο

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ *** *** ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

Η ΝΕΑ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

Τήν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ Ἀνακτορικοῦ αὐλαρχείου διτ, περὶ δραν Ζην πρωΐνην ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα ἔτεκεν αἰσιῶς ἄρτμελές καὶ καθ' ὅλα ὑγίεις θῆλυ. Εἰς τὸν πριγκιπικὸν ἀνθόνα τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Ἑλλάδος προστέθη νέα Πριγκίπισσα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔδηθη τὸ δόνομα Αἰκατερίνη.

"Η Κυριακή τοῦ Θωμᾶ ἐφέτος μὲ τὴν γέννησιν τῆς νέας βασιλοπούλας ἐσημεώθη ὡς ἡμέρα εὐόλωνος καὶ ἡ εὐχή: «Νὰ μᾶς ζῆσῃ» ἡκούετο ἀπὸ πρωίας εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῆς πρωτευούσας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ λαϊκά.

❀

Η "ΔΑΦΝΗ,"

Τὴν 20 Ἀπριλίου ἔγινεν εἰς τὰ Γερμανικά ναυπηγεῖσα Βούλχαν ἐν Στέττιν ἡ καθέλκυσις καὶ τοῦ τετάρτου ἐκ τῶν παραγγελθέντων τοπιλλούσιον μαρ. Ἐτελέσθη δὲ καὶ ἡ βάπτισις τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ σκάφους. Ὁ ἀνάδοχος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἔθωκεν εἰς αὐτὸν τὸ δόνομα «Δάφνη».

❀

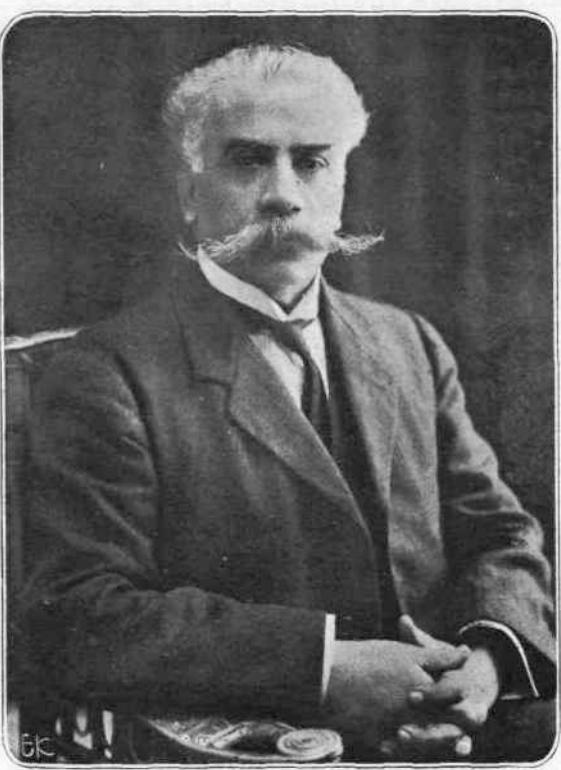
ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Οἱ τραυματίαι καὶ οἱ ἀσθενεῖς τοῦ πολέμου ἔμρατσαν τὸ Πάσχα εἰς ὅλα τὰ νοσοκομεῖα μὲ πλούσια παρατεθέντα γεύματα, μὲ διάφορα ἀπόσταλέντα εἰδή, γλυκίσματα, κρασία ἀρκετά, σιγάρα κ.τ.λ. καὶ μὲ εὐχάς διὰ τὴν ταχείαν ἀνάρρωσιν των. Ἡ Πριγκίπισσα Ἐλένη ἐπεικέφη τὸ νοσοκομεῖον τῆς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ διένειμεν εἰς τοὺς τραυματίας διάφορα δημρα. Εἰς τὸ Α' Στρατ. Νοσοκομεῖον τριακόσιοι τραυματίαι παρεκάθησαν εἰς τὸ πασχαλινὸν γεῦμα, καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Νοσοκομείου, κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς Ἐλληνίδων. Θερμόταται ἡγερθήσαν προπόσαις, ἐψάλησαν δὲ καὶ πολλὰ Ἐθνικά τραγούδια.

❀

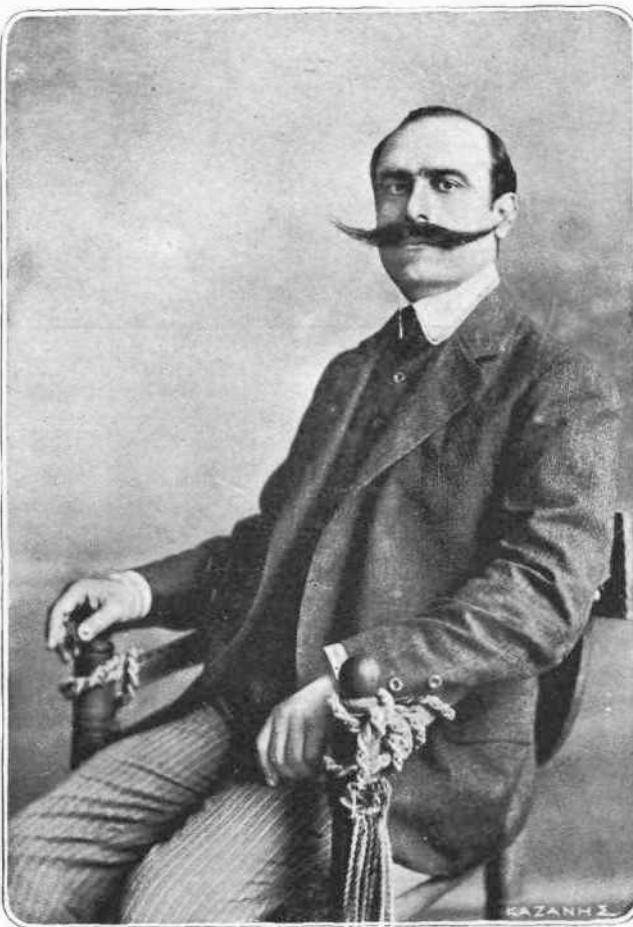
ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἄσυλλήπτως ὥραια εἰς ἐμπνευσιν, θαυμασία εἰς ἀκτέλεσιν, ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Δραγατσείου ἐκπαιδευτικοῦ Ιδρύματος εἰς τὸν τάφον τοῦ Βασιλέως ἐν Τατοΐῳ (ἴδε εἰκόνα ἐν σελ. 81). Μαθηταὶ καὶ γονεῖς καὶ διδασκαλοι· ἀνθοφοροῦντες εἰς μακροτάτην σερράν ἀμάξιδν, κατέθεσαν φόρον μικρὸν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Βασιλέως δονομα, γονατίσαντες πρὸ τοῦ τάφου ἐν ἀσυγκρατήτῳ συγκίνησες. Γονυπετής δὲ ἀνθρεπος Παπαθράκος ἀνέτεινεν ἀπὸ βάθους ψυχῆς δέησιν πρὸς τὸν "Γύψιστον, μὲ παλλόμενον τὸ στῆθος ἀπὸ πατριωτικὸν μένος προσεφύνησαν δὲ διευθυντής τοῦ Ιδρύματος κ. Ι. Χ. Δραγάτσης, μὲ δύναμιν δὲ πολλὴν ἀπήγγειλε ποίημα τοῦ Δόγην εἰς τὸν νεκρὸν Βασιλέα δι μαθητής Γ. Χ. Γιαννακόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΙΓΗΣ

Ο ἐμπνευσμένος ποιητής δοτις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου ἐψαλλεταὶ τὰς Ἑλληνικὰς νίκας, καὶ τοῦ ὄποιον οἱ παιᾶνες ἐξεδόθησαν εἰς ὄγκωδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Τρόπαια».

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

Ο νέος Δημοτικὸς Σύμβουλος, εἰς τὸν δόποιον ἀπενεμήθη δι Σταυρὸς τοῦ Παναγίου Τάφου διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸ "Υπέρειπμον" Ιδρυμα.

τῆς θεραπείας αὐτῶν. Ἡ πραγματεία τοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνος ἐπιστήμονος φέρει εἰς φῶς ἐρεύνας νέας παθολογικῆς ἀνατομίας ἀναφορικῶν πρὸς τοὺς δύτας καὶ περιγράφει τὰ νεώτατα θεραπευτικά καὶ προληπτικά μέτρα, τὰ δοποῖα πρᾶτος λυσιτελέστατα ἐψήρμοσε κατὰ τῶν παθήσεων τῶν δυτῶν διὰ τὰς εἰδικάς αὐτοῦ μελέτας περὶ παθήσεων τῶν δυτῶν, μελέτας δημοσιεύσεις εἰς ἐπιστημονικά περιοδικά. Η νέα αὐτοῦ πραγματεία ἐκδοθεῖσα κατ' αὐτὰς ἀποτελεῖ πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῶν παθήσεων τῶν δυτῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. Ἡ πραγματεία τοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνος ἐπιστήμονος φέρει εἰς φῶς ἐρεύνας νέας παθολογικῆς ἀνατομίας ἀναφορικῶν πρὸς τοὺς δύτας καὶ περιγράφει τὰ νεώτατα θεραπευτικά καὶ προληπτικά μέτρα, τὰ δοποῖα πρᾶτος λυσιτελέστατα ἐψήρμοσε κατὰ τῶν παθήσεων τῶν δυτῶν διὰ τὰς εἰδικάς αὐτοῦ μελέτας περὶ παθήσεων τῶν δυτῶν, μελέτας δημοσιεύσεις εἰς ἐπιστημονικά περιοδικά. Η νέα αὐτοῦ πραγματεία διετί είναι ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα Ἑλληνική.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΒΙΒΛΙΑ

Από τὰ χρησιμώτερα βιβλία καὶ ἀπό ἐπιστημονικῆς καὶ πρατικῆς ἀπόφεως εἶναι ἡ ἐκδόθεισα πραγματεία ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Δ. Διεθαδᾶς Ιατροῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ περὶ τῶν παθήσεων τῶν διά σκαφάδρου δυτῶν. Ο κ. Σπ. Δ. Διεθαδᾶς εἶναι γνωστότατος διχι μόνον εἰς τὸν ναυτικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐπιστημονικόν κόσμον διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀποτῶν ἐργών καὶ τῶν διαφόρων ἀνακοινώσεων του εἰς τὸ Πανελλήνιον Ιατρικόν συνέθεσιν. Ο κ. Διεθαδᾶς εἶναι γνωστότατος καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὰς εἰδικάς αὐτοῦ μελέτας περὶ παθήσεων τῶν δυτῶν, μελέτας δημοσιεύσεις εἰς ἐπιστημονικά περιοδικά. Η νέα αὐτοῦ πραγματεία ἐκδοθεῖσα κατ' αὐτὰς ἀποτελεῖ πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῶν παθήσεων τῶν δυτῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. Ἡ πραγματεία τοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνος ἐπιστήμονος φέρει εἰς φῶς ἐρεύνας νέας παθολογικῆς ἀνατομίας ἀναφορικῶν πρὸς τοὺς δύτας καὶ περιγράφει τὰ νεώτατα θεραπευτικά καὶ προληπτικά μέτρα, τὰ δοποῖα πρᾶτος λυσιτελέστατα ἐψήρμοσε κατὰ τῶν παθήσεων τῶν δυτῶν διὰ τὰς εἰδικάς αὐτοῦ μελέτας περὶ παθήσεων τῶν δυτῶν, μελέτας δημοσιεύσεις εἰς ἐπιστημονικά περιοδικά. Η νέα αὐτοῦ πραγματεία διετί είναι ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα Ἑλληνική.

❀

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ

Εἰς τὴν Νιγρίτην τὴν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ τελοῦνται διάφοροι ἀγῶνες, μεταξὺ τῶν δρασίων καὶ ίππων. Οταν τὸ πλήθος ἐπιστρέψει, συνοδεύοντας τὸν διγωνιστάρα, τὰ κορίτσια καθ' ὅδον φάλουν συνήθως τὸ δικόλουθον τραγούδι:

"Μαρονγδιά δι' Ἀχιμούτισσα
δεύτερη μέρα κίνησε
νά πάγι γι' ἀσημογόνα.
Καὶ οικεαριά δὲν ἔλαζε,
μόρ λάζε τ' ἀργυρό τοατί^τ
καὶ κρούει μά καὶ κρούει δυό^τ
καὶ κρούει τρεῖς καὶ πέντε^τ
καὶ λέμφει τ' ἀσημόχωμα
καὶ οικέπασε τὴν Μαρονγδιά.
Ψιλή λαΐτσα σύνρε
δορ κι' ἀνημποροῦσα:
—Λαΐτσα μ' σχίσει τριά βουνά
νά πάς χαμπλέρ στή μάρττα μουν,
νά φουκαλίση τῆς αλλατί,
νά στρωθεὶ τὸν άμποχα,
ποὺ τὸν ἔβαλα τρεῖς φορές:
μά φορά τοῦ Λάζαρου
δεύτερη τοῦ Πάσχα
καὶ τρεῖς φορές τ' ἀγιοῦ Θωμᾶ.

Τὸ ὥραιότατον, τὸ Ἑλληνικότατον αὐτὸν τραγούδην φάλλεται εἰς τὴν Νιγρίτην. Δέν θα είναι δύσλου παράξενον η Φιλολογική "Ακαδημία τῆς Σόφιας νά τὸ διεκδικήσῃ ὡς μετάφρασιν εἰς τῆς Βουλγαρικῆς! ...

ΙΩ. ΒΟΥΛΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ (ΔΟΓΗΣ)

Ο γνωστός ποιητής καὶ συνεργάτης μας.